

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 83/05-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. mája 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Martina Trču, bytom P., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, ktorou namietal porušenie čl. 20 ods. 1 a čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 60/04 a uznesením Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 22 To 25/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Martina Trču o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. apríla 2005 doručená sťažnosť Martina Trču, bytom P., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie čl. 20 ods. 1 a čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „protokol“) postupom a rozsudkom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v konaní

vedenom pod sp. zn. 1 T 60/04 a postupom a uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 To 25/04.

Zo sťažnosti a k nej pripojených dokladov vyplynulo, že rozsudkom okresného súdu č. k. 1 T 60/04-114 z 12. mája 2004 bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „TZ“) a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 a 2 TZ a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov nepodmienečne. O jeho odvolaní proti uvedenému rozsudku rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 22 To 25/04 z 26. augusta 2004 tak, že ho ako nedôvodné zamietol.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že: *„Porušenie práva súkromného a rodinného života a obydlija odôvodňujem tým, že trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2 Tr. zák. nebol súdom skúmaný v súvislosti s mojím právom naň podľa § 663 OZ a § 123 OZ. Predmetný byt nachádzajúci sa v P. bol, aj je v súkromnom vlastníctve p. V. H., označenej ako poškodená. (...)*

Z čestného prehlásenia p. V. H. zo dňa 11. 7. 2003, overené notárskym úradom, jednoznačne vyplýva, že som sa stal odo dňa 3. 11. 2002 nájomcom časti bytu, so všetkými právami a povinnosťami. Doposiaľ výpoveď alebo dohoda o ukončení nebola realizovaná, teda som sa nedopustil trestného činu porušovania domovej slobody, ako to bolo kvalifikované súdom, naopak, ja som bol poškodený na svojich právach. (...) V mojich právach ma obmedzoval I. R., ktorý k predmetnému bicyklu nemal žiadne právo, teda ja som bol poškodený na svojich právach, čo vylučuje možnosť spáchania trestného činu lúpeže (...).“

Z uvedených dôvodov sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a následne vydal toto rozhodnutie:

„Ústavný súd zrušuje rozsudok Okresného súdu v Prievidzi č. k. 1 T 60/04 a uznesenie Krajského súdu č. k. 22 To 25/04 v Trenčíne na rozsudok nadväzujúci, pretože ním boli porušené základné ľudské práva navrhovateľa Martina Trču. Zároveň sa mu priznáva finančné zadostučinenie vo výške 100 000.- Sk, ktoré je povinný vyplatiť porušovateľ do troch dní od obdržania tohto rozhodnutia do rúk navrhovateľa na

prechodnom bydlisku, t. č. ÚV TOS, pretože boli porušené jeho základné ľudské práva (...).“

II.

Ústavný súd ako nezávislý orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. (...)

Podľa čl. 21 ods. 1 ústavy bydlie je nedotknuteľné. (...)

Podľa čl. 8 dohovoru každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. (...)

Podľa čl. 1 protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. (...)

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie označených základných práv rozsudkom okresného súdu č. k. 1 T 60/04-114 z 12. mája 2004 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 22 To 25/04. Podľa zistenia ústavného súdu uvedené rozhodnutia nadobudli právoplatnosť 28. augusta 2004, pričom sťažovateľ prevzal uznesenie krajského súdu 16. septembra 2004.

Podľa § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 75/04).

Predmetná sťažnosť z 22. apríla 2005 bola odovzdaná na poštovú prepravu 26. marca 2005, teda už dávno po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2005